

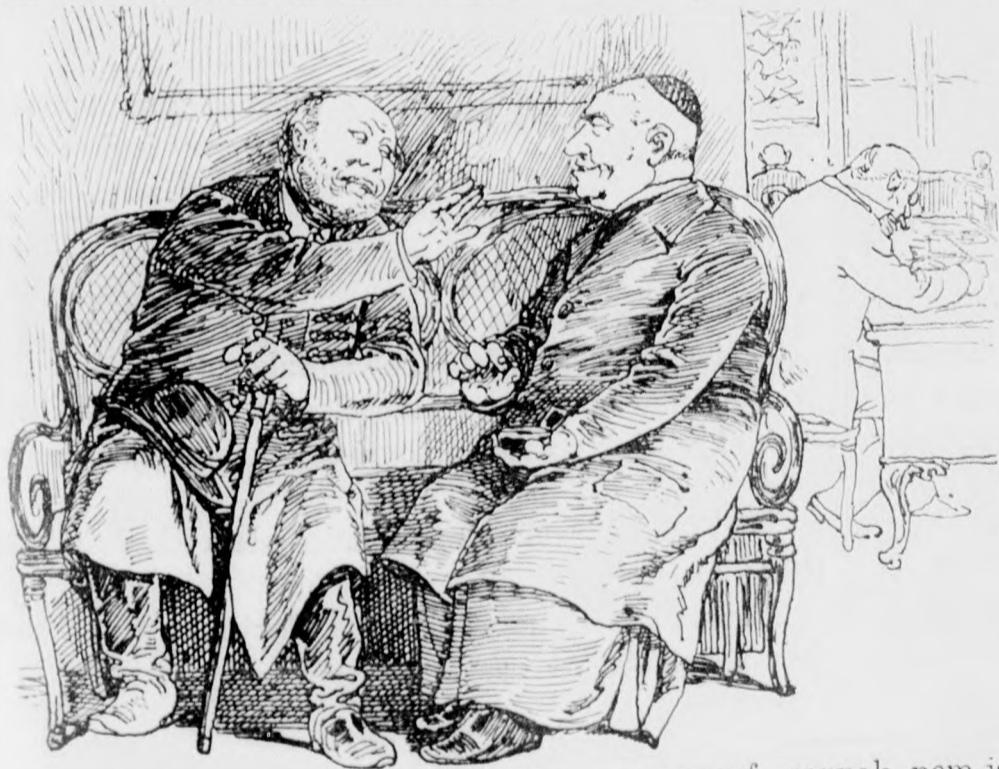
II. kötet.

Budapest, 1887. augusztus 14-én.

33. szám.

#### Felekezeti különbség.

Férjhez adta leányát a ref. lelkész s a házassági szerződés elkészítése végett a közjegyzőhöz ment. Az úton találkozott a plebánossal, kit magával vitt egyik tanúnak. Míg a közjegyző a szerződést fogalmazta, a két egyházi férfi bizalmas társalgásba mélyedt. A plebános felhozta, mily súlyos hivatalos teendői vannak egy plebánosnak a bőjti



napokban, mennyivel könnyebb állása van egy ref. papnak, nem jár oly nehézséggel náluk többek között a gyóntatás, áldozás, mint a katolikusoknál.

— De önöknek meg a leányuk férjhez adásáról nem kell gondoskodni, a mi pedig sokkal nagyobb nehézséggel jár! — replikázott a boldog örömapa.

#### Professzor úr vendéglátása.

Bonda Tóbiás uramra is ráillett, hogy annyi volt a tudománya, hogy ketten is megosztzkodhattak volna rajta, de annál kevesebb a vágott dohányja.

Azért azonban ne higgye senki, hogy a professzor úr szomorkodott volna. Dehogyan is! Áldott jó kedvével pótolta az anyagi javak hiányát.

Szerették is érte a kollegák, és a csintalan nebulók vele üzték legszivesebben tréfáikat, hiszen jól tudták, hogy az öreg úr nem hagszik meg érte.

Egyszer négy fiatal tanárnak eszébe jutott, hogy jó volna megtréfálni Bonda uramat. Estére járt az idő, midőn a fiatal emberek ép a professzor úr háza előtt találták magukat.

— No, menjünk fel! — kiáltotta egyikök, mire aztán felrontottak a tudós lakásába, és az elképedt öreg előtt egyszerűen kijelentették, hogy vacsorára jöttek.

— Va-cso-rá-ra?

— Voltunk bátrak magunkat meginvitálni.

Bonda uram elveresedett, zavarában levette pápaszemét és vele szürkálta javában égő pipáját.

— Csak nem dob ki, drága urambátyám!?

— mosolygott Vidám László dr., a porándi Adonisz, a ki sötét czvikkeren keresztül is rózsás színben látta a világot.

— Dehogy doblak ki, fiaim, dehogy doblak ki! — dadogta a professzor.

— Aztán megelepszünk mi mindennel, kollega úr, — szólt a szobában fel és alá ugrálva Dörög Elemér, az ének- és tornatanár.

— Eh, mit, kis szalonnát, sonkát, és megvagyunk! — sipitá Éretti Adolf, a ki szerette, ha bámulták liberalitását, és mindenütt demonstrálta, hogy nem az, a minek látszik.

— No, de a jóféle borocskát se vetjük meg, — szólt althangon Virágh Béla dr., a ki esküdt ellensége a fillokszerának. — Jó lesz ám a kis melegítő, zuhog kinn az eső, ki ne dobjon, urambátyám!

Gyönyör volt nézni, a mint a szegény professzor sültfőtt, hiszen kenyér is alig volt a házban. Egyszerre csak felderült arca.

— Üjjetek hát le, fiacskáim, meg lesz minden! Tessék komotizálni, azonnal itt ternek.

Bonda uram kifutott a konyhába és összebujt a gazdasszonyával, kinek rettentő komoly arcczal osztogatott parancsokat. Aztán visszasietett a szobába.

— Mindjárt lesz minden, csak tessék klssé türelemmel lenni. Addig tán hadd szóljon a csöndes. Hé, Aranka, Aranka! A tisztos gazdasszony pirulva jelent meg a küszöbön. Nagyon restelte, hogy még mindig Arankának hívják, pedig kivénült már a nevéből.

— Hozza ide a kártyákat!

Aranka gyorsan eleget tett a parancsnak.

— Úgy ni! Most akaszsa fel az urak felöltőit, aztán hozza fel, a mit mondtam! Hozzon fát, bort . . .

— Sonkát, — sikított Éretti Adolf.

### Deák csiny.

«Élj sok boldog éven át,  
Élj sok boldog éven át!»

Alig hangzott el hála-hymnuszunk ezen utolsó akkordja, már is fölállott szeretett osztályfőnökünk s érzékeny szavakkal adá tudunkra, hogy mily kimondhatlanul

A gazdasszony távozott, és csak negyed óra mulva tért vissza, magával czipelve egy sereg borospalaczkot. Nemsokára ezután mindenféle párolgó étel súlya alatt görnyedt a negyedféllábú asztal.

Vacsora után tovább folyt a játék, Bonda uram aranyos jó kedvében volt és még olyankor is kaczagott, mikor alig volt rá oka.

A vendégek meg se tudták magyarázni azt a sok nevetést.

— No, — szólt a porándi Adonisz, — azt hittük, hogy mi tréfáljuk meg urambátyámat, és ime ő főzött le bennünket!



— Remélem — ízlett a szép asszony főzte? — kaczagott a professzor.

Éjfél régen elverte a torony óra, mikor a társaság oszolni készült. Érzékeny hangulatban voltak mindnyájan, és hosszasan búczúztak. Az előszobában felkapták öltöni felsőkabátjukat.

— Hol a felöltőnk, kollega úr? — riadt fel Dörög Elemér.

— Ejnye, teringtet, hát azt hiszik az urak, hogy ingyen adják a bort és gulyást? De hiszen volt eszében a koresmárosnak, hogy ott fogja a kabátokat — zálogban.

— Hát odaküldte?

— Nem is maradtak itt.

— Vége a világnak! — esküdözött Virágh Béla.

— Mennyit kapott értük, — siránkozott Éretti.

— Ej, már mindegy, — mosolygott Vidám, — holnap estére kiváltjuk pompás áldomással, úgy-e eljő, urambátyám?

— Eljönni eljövök szívesen, fiaim; de a felsőkabátomat itthon hagyom.

Másnapra aztán nevétek egész Porándon a professzor úr vendéglátását.

Morosus.

érinti őt az ifjuság e jóakaró figyelme, mely által a jelen napot, neve napját, ünnepnappá avatta halájának, ragaszkodásának kimutatása által.

Azt a pakli jóféle szivart s azt az igazi hegyaljait csak a jelen s előtte örökké kedves emlékü nap muló emlékéül tekintti s csak oly minőségben fogadja azt halás tanítványaitól stb. . . . Aztán következett — persze a nebulók

részeről — egy fülsértő «Éljen!» s mindenki élvezhette volna a nap ünnepi (értsd: szüneti) részét saját maga módja szerint.

De nem úgy akarta azt a sors.

Huszan voltunk az osztályban. Fele zsidó, fele más. De daczára a valláskülönbségnek ez egyszer azon, még osztályunkban soha elő nem fordult, sajátságos esemény adta elő magát, hogy t. i. majd az egész osztály egy véleményen volt, már t. i. hogy murizni kellene, még pedig mutyiba.

A szép eszme osztatlan tetszéssel fogadtatott s csak kivételében ágaztak el a vélemények. Mert hát a dolog 7-én történt, s ilyenkor már elfogyott a pénzmag, legalább igazhívó deákembernél, a ki 1-én arat.

Tehát úgy volt, hogy az osztály fele «snasz» volt. Mindazáltal az ügy eldőlt.

A muri megtartatott.

Hogy mi a muri? A gondatlan deákok quintessenziája. Ragyogó jó kedv, dal és anekdoták.

De mint mindennek, úgy a murinak is — sajnos, — vége szakadt, s a dolog fizetésre került.

Fizetni! Mindenki szívesen fizetett volna, s mondta is sok, hogy biz' ő fizet. A mi bizonyára becsülni való dolog, mert szép szóval, jó pénzzel mindent nyerhetünk napjainkban. A szó egymaga sok, a pénz — az elegendő.

Végül abban sántikáltak, hogy vagy az osztály zsidóbbik fele, vagy a másik fele, de mindenesetre csak a fél osztály fog fizetni.

De már a mi a vallás dolgát illette, azt Szurokhy meg nem engedőnek vélelmezte, mert — úgy mond, — ha a zsidók fizetnek, az ránk nézve sértés; ha meg mi fizetünk, akkor meg a zsidók fogják magukat sértve érezni; így már hát csak döntsön a sors.

És Szurokhy, mint az ügy rendezője, felállította a nebulókat egy sorba úgy, hogy Kohn Mórítznak az első helyet hagyván, mindenkinek kijelölte a maga helyét.

Azután előhívta a csapláros, a kinek olyatén rendelet adtak, hogy már most tapogassa végig a glédát, s minden ötödik szál deák embert lökje ki a helyéről, mindaddig, míg tizet ilykép ki nem szuperált.

A csapláros engedelmeskedett, s a dologból az lett, hogy mégis csak az izraeliták fizettek. Miért? mert a sors úgy akarta, mert a sors nekik kedvezett!

Később ráfogták Szurokhyra, hogy ő így állította volna fel a nebulókat: (○ = zsidó, + = keresztyén.)

0 + + 0 0 0 + + + 0 + 0 0 + 0 + + 0 + 0

Makra Gyuri.

### A mit a sziv sugal.

«Kedves férjem — nem zavarlak? —  
Csak azt mondd meg én nekem,  
Hogy mit tegyek, ha nem tudom,  
Hogy: ezt tegyem, vagy azt tegyem?»

A kopasz férj könyveiből  
Nagy mogorván feltekint  
És szól: «A mit szived sugal,  
Cselekedjél a szerint.»

Az asszonyka nem sokáig  
Elmélkedett e fölött;  
Mégfogadta a tanácsot  
S hadnagyával megszökött.

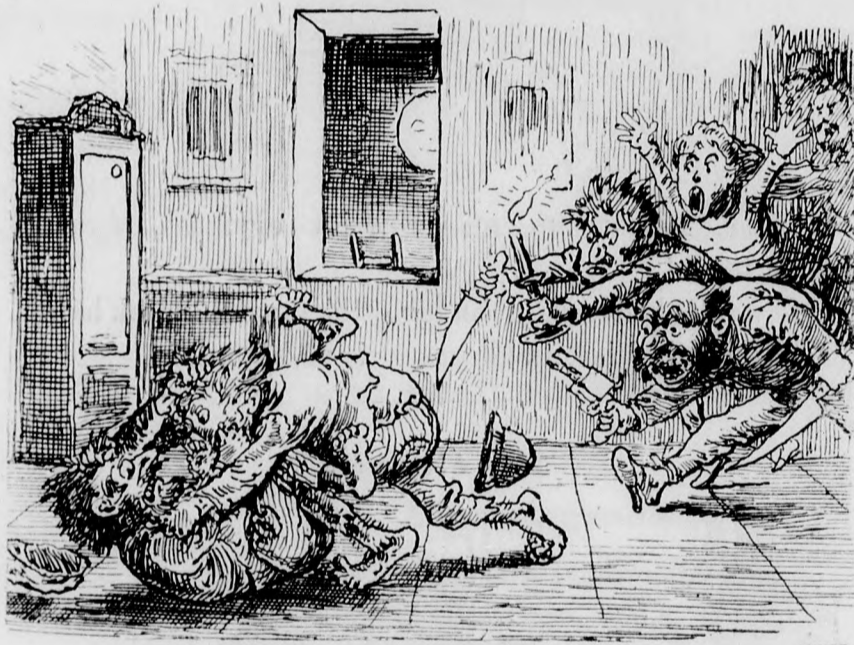
Romváry Károly.

## Konkurrenzia veszedelme.

1.



2.



3.



### A mostani gyermekek.



*Pistike.* Asszonyom, mi szejtjüt egymást, téjem a leánya tezését!

*Mama.* Dekedveskéim ha felnőttök megtaláljátok bánni.

*Pistike.* Oh, hiszen akkorra el is válhatunk!

### Hű életpár.



*Rüfke.* Te Slojme, miért te mast ötöttél engemet pafan?

*Slojme.* Adakönt adta nekem edj ór két pafant... De edj jó férjnek mindenben osztzkodni kell a feleségével, mondott a robbinos ór. Nű, hát adtam az edjiket neked.

### Mindenképen szép.

— Ah, nagysád valóságos angyal a rinoczerushoz képest!



— Köszönöm a bókot, Vilmos!

— Ah, ezer bocsánat!... akartam mondani: a rinoczerus valóságos angyal nagysádhoz képest!

### Óhaj.



*Szali.* Nű Móríczkám, mit szólsz a fürdő töalettemhez?  
*Férj.* Szeretném, hogy a kasszám is olyan tele volna.

### A paksi.

Butykosné asszonyom meglátogatta tiszteletes komája urát, természetesen, hogy csemetéjét, a kis keresztfiut magával vitte. Midőn megálltak a tiszteletes előtt, azt mondja Butykosné kis fiának:

— No, szépen adj pacsit a tiszteletes kereszt apádnak!



Mire a tiszteletes úr — ismerve a helyi szokásokat — keresztatyai tenyerét a kis szittyá elé tartá, melybe az kis kezével tőle telhetőleg belecsapott, azután a kezét megfordítva, nedvdús csókot nyomott rá.

Butykosnét egészen elragadta csemetéje okossága, hirtelen a gyermek mellé lekuczorodott, s arcát eléje tartva, mondja:

— «No most ide is!»



A piczike se várt több biztatást hanem menten olyan pacsit adott a Butykosné anyai arczára, hogy pofonnak is beillett volna.

### Ellenkező hatás.

Máriássy Márk sokszor bosszantotta testvérét, Ferenczet, azzal, hogy minden cigány férfit Ferencznek hívnak. — No, — mormogá magában Ferencz, — majd lesz még Márk nevű cigány is! Nem sokára fia született egyik cigánynak. Ferencz úr magához hivatja a boldog apát s rá akarja beszélni, hogy kereszteltesse fiát Márk névre.

— Lásd, — mondá a dádénak, — milyen szép név az, hogy Máriássy Márk.

Eljött a keresztelés ideje, kérdi a lelkész a dádétól:

— Mi lesz a fiucska neve?

— Máriássy Márk, — felelé a büszke apa.

— Máriássy is nem lehet, mert az családi név! — világosítá fel a lelkész, — hanem Márk igen.

— Kérem tiszteendő úr, akkor csak Ferencznek tessék keresztelni.

### Melyik nagyobb baj?

Panaszkodik egyik tanár a másiknak, hogy az imént a lépcsőkön alá jövén, valami gondatlan siheder vaktában úgy megtaszította, hogy a kalapja hamarabb leért, mint ő maga.

— De megtaszított engem egy perversus nebuló úgy a minap, hogy hamarabb leértem magam, mint a kalapom, — mond reá a másik.

### Veszélyes betegség.

— Jaj, jaj, doktor úr, siessen az Istenért!

— Ki a beteg?

— Hát csak magam; hanem mivel senkim sincs, a kit küldhettem volna, hát eljöttem magam.

### Márton gazda.

Márton gazda a koreshmában  
Üldögélget szépen,  
Hanem jön a felesége  
Bottal a kezében.

S neki ront a bőszi fúria  
Rettenetes dühvel:  
«No, no édes Jutka lelkem,  
Ne olyan nagy tűzzel!»

Márton oda nyujtja a bort  
S a nap elhalványul,  
Mert ily csodát még nem látott —  
Sujtó kar aláhull.

Márton gazda és hí párja  
Iszogatnak szépen,  
Addig mig a hajnal-csillag  
Feltünik az égen.

Bentsik László.

**Modern szolgál.**

*Gróf. Jean, hozzon jegyet a mai ünnepi előadásra!*

*Jean (visszatérve). Gróf úr, minden jegy elfogyott, csak a magam számára kaptam egy előjegyzett földszinti támlásszéket. Kérek engedélyt az esti távozásra.*

**Beadott neki, mint Habi a lónak.**

Habi kovácsmester volt s az állatgyógyításhoz is értett. Egyszer egy tanyai ember lovát gyógyította; de a ló csak nem akart jobban lenni. Másnap ezekkel a szavakkal állít be hozzá a lótulajdonos:

- A lovam aligha padlásra nem kerül!
- Nem kell félni, beadtam én már neki! (t. i. orvosságot.)
- Mikor a gazda hazaért, a ló már kimult az árnyékvilágból, mire elkeseredve kiáltott fel:
- No ennek ugyan beadott Habi!
- Mely szavak közmondássá váltak az alföldön.

**Választékos beszéd.**

- Beállít a debreczeni civis a polgármesterhez.
- Tetszett hivatni, tehát méltóztattam megjelenni.
- Panasz van kigyelmedre. A szomszédok feljelentették, hogy udvarában valamit épít s be nem jelentette.
- Én könyörgöm, csak a sertésivadékok számára egy kis faalkotmányt építetek. Ezt a csekélységet nem vélemeztem beinstálni.

**Annyiért nem adhatja.**

Valami ügye volt egy k—i embernek a járásbirónál s hogy igazságát nyilvánvalóbbá tegye, beállít egy kosár csirkével a bíró lakására s a konyhán e szavakkal nyújtja át a háziasszonynak:

— A tekintetes járásbíró úrnak hoztam ezt a kis ajándékot.

— Köszönjük, jó ember, de ajándékot nem fogadunk el.

— De kérem, én ezt ide szántam, jó szívvel is adom, ne vigyem már haza, tessék elfogadni.

— Nem, nem! . . . ajándékba nem fogadom el, hanem pénzért megveszem. Mi lenne az ára?

— Hát . . . hát . . . negyven krajczár párja.

— Ej, maga nagyon drágás! A piacon harminczöt krajczárjával vettem az ilyen csirkéket, ezért sem adok többet.

— Akkor inkább haza viszem, de annyiért nem adhatom.

**A fényképésznél.**

*Vén kisasszony: Fotografus úr, kérem szépen, ha lehetséges retusírozza vagy öt—tíz évvel vissza életkoromat a lemezem.*

**Legényesen.**

X. faluban dühös bika szabadult ki és díjat tűztek ki annak, a ki leteríti. Két legény terítette le a bikát egyszerre s persze most nagyban folyt a vita, kié hát a díj?

— Majd meglássuk, — kiált fel végre az egyik, — birokra kelünk, oszt' úgy tudódjék ki, hogy ki vágja le a marhát.

**Vaczkojjék kee . . .**

Dorosmai kis paraszleányt fogadott egy ügyvéd pesztrának. Este egy ideig csak ásitozik, azután megszólítja az ügyvéd nejét:

— Vaczkojjék kee maá, teissasszony, esteledik az idő!

**Semmi különbség.**

— Mi különbség van egy falevél és egy szerelmes levél között?

— Semmi, az is zöld, ez is zöld.



Megbukott a harmadik gymn. osztályban a kis Feri, a kinek apja kisebbségben maradt a képviseléválasztáson. Mikor ezt Feri meghallotta, oda szólt az apjának :

— Hallod, papa, nekünk aztán *pechünk* van ebben az évben !

#### Nyelvészeti furesaság.

Milyen furesa az, hogy némely szavak különböző összerakása milyen ellenkező értelmet von maga után! Így például «kendertiló» és «nyakkendő» milyen ártatlan dolgok s ha ragot cserélnék, lesz belőlük «nyaktiló» és «kenderkendő», melyet csak a gonosztevők viselnek — muszájból.

#### A házaló szivarárús.

*Vevő.* Mutasson más fajta szivart !

*Házaló.* Más fajta nincs, csak különböző árban vannak.

#### Apropos.

— Biró ne ! — kiált a koresmáros, kutyáját híván. Nyomban nyílik az ajtó és belép Okoss gazda: — a biró.

#### Szórul-szóra.

— Vádlott, ön azzal vádoltatik, hogy N. urat fülén fogva kihúzta az istállóból és csúf nevekkal illette. Visszavonja ezeket ?

— Igenis, tekintetes bíró úr, visszavonom az istállóba.

#### A század-iskolából.

Szubordinációról beszélt a hadnagy a bakáknak. Különösen hangsúlyozta a feljebbvalók iránt való vak engedelmisséget; megjegyezte azonban, hogy azt csak akkor szabad megtagadni, ha a parancs valami büntény elkövetésére szól. A magyarázatot élő példával akarván bemutatni, következő kérdést intézte egyik bakához :

— Meggyilkolná-e parancsomra Holló Matyi pajtását ?

— Igenis, hadnagy úr, szívesen !

— Miért ? — kérde a tiszt elszörnnyüködve.

— Mert elcsábította a szeretőmet, — volt az elkeseredett vitéz válasza.

**Már késő.**

*Utás.* Pénztárnok úr, ön tévedt a pénz visszaadásánál.  
*Pénztárnok.* Ha egyszer elment innen, akkor már késő, elmehet!

*Utás* (távozás közben visszaküldte:) Csak azt akartam mondani, hogy egy forinttal *többet* adott vissza.

**Kifogott rajta.**

*Szakácsnő.* Az a födeles leveses-tál, a mit a multkor vittem, eltört és most ujat kell helyette vennem.

*Kereskedő.* Ja, kérem szépen, a földél egymagában nem sokat ér, nem számíthatom 20 krnál többre.

*Szakácsnő.* No' iszen épen a födele törött el, kérek hát egy födelet!

**Nem mindegy.**

*Paraszt,* (kinek tehenét megölte az ügyvéd tehené, az ügyvédhez így szól nagy fufanggal). Porókátor uram, ha az én tehenem az úrét megöli, meg kell azt nekem fizetni?



*Ügyvéd.* Meg bizony, hogylene kellene!?

*Paraszt.* Igen, de a porókátor uramé ölte meg az enyémet!

*Ügyvéd.* Ugy? Az már más!

**Miért lett garibaldista?**

Az olasz hadjárat alatt szóba jött rokoni körben, hogy ki milyen párthoz tartozik?

Egy 85 éves anyóka a hozzá intézett kérdésre így felelt:

— Már én csak garibaldista vagyok!

— Ugyan miért, édes asszonynéném? — kérdik tőle.

— Azért. — felel hevesen az asztalra ütve, — mert ez a grajzleros méreg drágán adja most a tubákokot.

**A kifordított esküforma.**

Egy társaságban arról lévén szó, elfogadhatja-e a tisztviselő az ajándékot?

— Hogy ne fogadhatná! Hiszen azt az eskü is megengedi, melyben ez is előfordul:

«Félre tevén minden ajándékot.» Ez pedig azért van így, hogy a kapott ajándékot a tisztviselő dobja félre, nehogy valaki meglássa.



*Plebános.* Ejnye, édes fiam, már hogy tudod azt a szegény fiut úgy verni, nem tudod, hogy ő a te felebarátod?

*Gyerek.* Tudom, hogy a felebarátom, de hisz én a másik felét ütöttem!



Ha szavadnak nő nem ad hitelt, jele, hogy már sokat rászédett.

Kiismerni «Ő»-t csak azért nehéz,  
Mert nincsen benne logikai ész.

Midőn a Schlick által Kassáról szétvert seregnek egy része Miskolczon állapotott meg, egy elkeseredett hazafi így kiált fel. Most tudtam meg, hogy Kassától Miskolcz csak egy futamodás!

Másként magyarázza.

A régi jó időkben egy földes úr, midőn úrbéresei az asszúból nem adtak dézsmát, azt veté ellen, hogy azzal kötelesek, mert a törvénynek ezen kifejezése «kivéven az asszút», annyit tesz, hogy a földes úr előlegesen veszi ki magának illetőségét az asszú termésből; a közönséges szőlő megdezsmálását pedig későbbre hagyja.



*Budapest, K. E.* Igaza van a szeméremre és illemre sokat adunk. Lapunk iránya ellentétben áll az újabb időben mindinkább tért foglaló, szemérmert sértő és mindenben az érdekest hajhászó vállalatokkal, s csak hizelgő

lehet reánk nézve, hogy ön nő létére észrevette irányunk következetességét, a mi önt, mint dolgozótársunkat, épen nem feszélyezi. — *Budapest, A-s.* A hosszabbik inkább helyén volna valamelyik napilap tárczarovatában; lapunk erősebb cselekményt kíván, a mely illusztrálásra is alkalmas; az apróbbat besoroztuk. — *Kaczagányos.* Az elsőt közöljük, a vasuti párbeszéd nem nekünk való, a türelem négylábu symbolumáról ezimzett adomához hasonlót mintha már olvastunk volna valahol. — *Leányfalva, E. Gy.* Eszünk ágában sincs a megvonás, nagyobb rendet rendeltünk. — *Nagy-Várad, Sz. D.* A nekünk küldöttekből semmit se használhatunk, találólan nevezi őket kutyanapi éleceknek; de hisz nem szükség néhány élecek keresztelt irka-firkát minden héten okvetlenül beküldeni — bérmentetlenül! Jövöre nem váltjuk ki. — *Szolnok, L-s. M.* Az elbeszélés kissé pórázra van eresztve, a «Valami gazember» ezimü jubileumot ülhetne, ha az adomákban is tisztelnék az aggkort. Urambátyám teszi tiszteletét. Istóknál kevésbé szerencsés. — *Budapest, K. B.* A koremai jelenet nem történet, a katonaviselt zsidólegény falstaffkodásába még lehetett volna humort önteni, a meglőtt kísértet nem új tárgy, így pedig még hihetetlen is; a régebben beküldöttben több a morál, mint a humor. — *Budapest, L. H.* Azt mondja, leg-hőbb vágya teljesülne, ha rajzát lapunkban kinyomatnók. Szívesen kinyomatjuk az ön költségén, csak arra hatalmazzon fel előbb, hogy az összes kinyomott példányokat, mihelyt elkészülnek, azonnal megsemmisíthessük. — *Arad, H. L.* Nagyon csalódott, ha azt hitte, hogy két kézzel nyúlunk a felajánlott ingyen képek után. Hogy műkedvből készült képei művészek által rajzolt képeink színvonalát megüssék, bár nem lehetetlen, legalább is kétséges. — *Kassa, M. K.* Nem vagyunk egy véleményen. Vagy jót vagy semmit! Ez a mottó. — *Budapest, F. S.* Ugy lesz. — *Budapest, G-ti.* A versecke megérdemli a közlést. — *A többi kéziratról a jövő számban.*

# MARGIT

gyógyviz. (Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, **Seltersi-Gleichenbergi** vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák; **tüdő-, gége- és a gyomor** hurtos bántalmainál; továbbá **präservatív-gyógyszernek** bizonyult legközelebb **Trieszt, Fiume** és hazánkban a **kolera** megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos főraktár

## ÉDESKUTY L.,

m. kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállítónál, Bpest.

*Ugyiszintén kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.*

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvárusnál kapható — az osztr. tart. számára Szelinski György es. k. egy. könyvárusnál, Bécsben, I., Stephansplatz 6.

# MAKROBIOTIKA

vagy

## hogyan hosszabbíthatjuk meg életünket.

Irta

### Dr. Hufeland Kristóf Vilmos.

Dr. KLENCKE átdolgozása nyomán, fordította

### Kemény Fülöp.

Ára füzve 1 frt. — Vászonszalaggal 1 frt 60.

# COGNAC



# COGNAC

Gróf Keglevich István  
BUDAFOK.



# COGNAC

Központi iroda: Budapest, Rudolf-rakpart 7. sz.

**Cognac**-unk tisztaság tekintetében, a magyar királyi állami vegy-kísérleti állomás bizonyítványa szerint határozottan a francia **Cognac** fölé helyezendő, minthogy az utóbbi majd mindig hamisítva jön forgalomba.

**Cognac**-unk mint a **legjobb óvszer** ismeretes minden **gyomor-és ragályos betegség** ellen, főképen pedig a **kolera** ellen.

A tropikus országokban a **Cognac**-ot vízzel higitva használják, mert a legkellemesebb üdítő ital a legtöbb betegség ellen. — **Eredeti palack-töltésünk csaknem kivétel nélkül minden fővárosi és vidéki fűszer-, csemege- és borkereskedésben** kapható.

Miután **Cognac**-unkat szintén gyakran hamisították, a t. fogyasztók jól ügyeljenek vignettánkra, melyen a fenti védjegy látható. Ugyanez rajta van az üvegkapsszulán, a czégszim be van égetve a parafa-dugóra is.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható — az osztr. tartom. számára Szelinski György cs. kir. egyet. könyvtáránál, Bécsben I., Stephansplatz Nr. 6.

## Magyar klasszikusok új kiadása.

# Kölcsei Kölcsey Ferencz MINDEN MUNKÁI.

Harmadik bővített kiadás.

Kölcsey Ferencz munkáinak harmadik kiadása tíz kötetre rúg. E tíz kötetet 40 füzetben bocsátjuk közbe, melyek mindegyike 5—6 ivnyi terjedelemmel bir és egyenként **30 kr.**-val kapható.

Eddig megjelent az **I. és II. füzet.**

Az egyes füzetek gyorsan egymásután adatnak ki.

## Magyar klasszikusok új kiadása

czim alatt füzetes vállalatot indítunk meg, melyből először is *Kölcsey Ferencz* összes munkáit nyújtjuk a t. közönségnek harmadik, újonnan átnézett és bővített kiadásban. A vállalat gyors egymásutánban hozni fogja *Kisfaludy Sándor* összes munkáinak már készülöben levő új teljes kiadását, *Kisfaludy Károly* minden munkáinak ugyancsak új kiadását, továbbá *Bajza*, *Czuczor*, *Berzsenyi* munkáit, és ezek mellett közbe-közbe *Csokonai*, *Virág Benedek*, *Dayka Gábor*, *Szentjóni*, *Szabó*, *Bacsányi*, *Versegly*, *Gyöngyösi István* és mások irodalomtörténeti becsükön kívül méy ma is költői értékkel biró műveit.

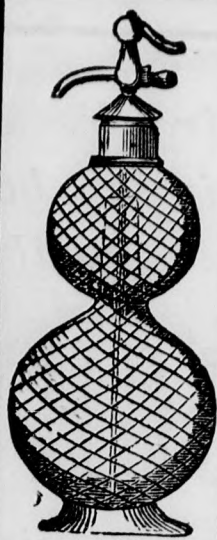
*Franklin-Társulat*

magyar irod. intézet és könyvnyomda Budapest.

## Az Urambátyám

hirdetés-felvételi irodája

váczi utca 11. sz. alatt.



## Önfejlesztő szódavizkészülékek

a legkitünőbb hazai gyártmány.

Sz. 1	2	3	4	5	6	8
0.5	1	1½	1¾	2	3	4 literes
frt 6.50	8.—	8.50	9.50	12.—	13.—	15.50

1 csomag készítőanyag hozzá frt 2.20 és 4.40

Kapható

**LIPPERT és FAY**

műszerészknél,

Budapest, IV., muzeum-körut 39. sz.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható — az osztr. tartományok számára *Szelinski György* cs. kir. egyetemi könyvtáránál Bécsben I., Stefansplatz 6.

# KÁRPÁTI EMLÉKEK.

KÖLTEMÉNYEK.

IRTA

**BARTÓK LAJOS.**

Spányi Béla eredeti rajzaival.

Ára füzve 2 frt. — Diszkötésben 3 frt.

# ÚJABB KÖLTEMÉNYEK.

IRTA

**BARTÓK LAJOS.**

Ára füzve 1 frt 20 kr. — Diszkötésben 2 frt.

# A LEGSZEBB.

VIGJÁTÉK HÁROM FELVONÁSBAN.

IRTA

**BARTÓK LAJOS.**

Ára füzve 1 frt. — Diszkötésben 1 frt 60 kr.

### Szt. Jakab-csöppek.



Védjegy.

Minden oly gyomor- és idegbajnak, melyek minden eddigi gyógyszernek ellenállottak, különösen idült gyomorhurut, gyomorgyöngeség, kólika, görcsök, rossz emésztés, szívszorogás, fejfájás, stb. tökéletes és biztos gyógyítására. A Szt. Jakab-csöppek, az Actra nevű görög zárdabeli mezit-lábas barátok vénye szerint a keleti országok 22 legjobb gyógynövényéből összealkotva, melyeknek mindegyike külön-külön még ma is első rangot foglal el, ez összetétele folytán a csöppek használata mellett kívánt eredményt biztosít.

Kapható 60 kros és 1 frt 20 kros üvegekben. Főraktár: **M. SCHULZ, Hannover, Schillerstrasse.**

Raktárak köv. gyógyszertárakban: Török J., Moldoványi, Szöllőssy István, Egressi R. özv., Pillich F.

*Hirdetéseket az Urambátyám valamint minden bel- és külföldi hirlap számára árszabályszerinti áruk mellett elvállal*

## SCHWARZ GYÜLA

hirdetések felvételi irodája,

Budapest, váczi utca 11. szám.

*Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról és költségtervezetek a legkészségesebben adatnak.*



Védjegy.

## „Tüdőbajok“

és a légzőszervek egyéb bajai ellen rendkívüli hatású gyógyszer, (még a legidültebb gümőkórnál is)

### Capitaine Blana keleti tüdőszirupja és teája,

melyeknek egyetlen házból sem volna szabad hiányoznia, hogy mindenkor kéznél legyenek, kivált a gyermekek gyógyítására. Régi, megrögzött tüdőbajban s súlyosabb esetekben a szirup s tea együtt használandó. — A szirup ára 1 frt 20 kr., a teáé 80 kr. Kapható Budapesten: Török J. (király-u.), Kriegner Gy. (Kálvin-tér) és „Nagy Kristóf“ gyógyszertárakban.

**Postán küldve csomagolásért s szállításért 20 kr. több.**